

מאימתי פרק ראשון ברכות

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מלכס
וכו' ליל שעבר של שלשה
עשר ולחמרת גידה חרבעה
עשר: (ב) ד"ה שהיה מכלס
וכו' מכלס אמר פני הרב:
(ג) ד"ה לולא וכו' נבזבז
ה' בארץ ישראל כבר
טרדוני: (ד) ד"ה צילא וכו'
שנאל לארץ צימי יוסע:
(ה) ד"ה ראוים היו ישראל
לעשות: (ו) ד"ה לימדו כ'
אליעזר דלמה עז סוף:

לעזי רע"י

ושמידו"ר [וישמידור"א].
שליה.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

ומקשינן היכי קא[ר]י דרוד
נפשיה חסיד, ותנא משם
ר' יוסי דקאמר [א]יני יודע
אם אני מיהן אם לא
[ו]פריקין הכא הכי קאמר
שמה יגרום החטא מכאן
ולחבא וברשעתיה קאמר
חסיד אני [א]בל איני מאמין

בעצמי ואיני יודע [שמא החס
[ומתפלל] ... [שמע] מינה [ס
כך עשה בערבית שכיבה וקי
לפני תפלה, לאו הילכתא כוונ
דתנן] [בערב מברך שתיים]

על אותו העיקר שבמשנה בפ
החשד קבוע הוא בו
ר' זירא אמר עד חצות לילה
הכא אין הבור מתמלא מחול
אין הבור מתמלא מחוליתו ע
נתכונו העם באמה

שככל ימי דוד היה נשאל בצבית עד"מ מלחמת אשכול ששאל אביתר ולא

בסדר עולם ונסתלק אז מן ההווה:
שְׂוֹרֵתִים אֵת דְּבָרֵיִם. שְׂוֹמְרִים
 דְּבָרֵיִם קְצוּצִים וּבְמוֹרִים שֶׁלֹּא יִפְחָטוּ
 וְלֹא יִסְיְפוּ: **שֶׁר צָבָא לַמֶּלֶךְ יוֹצֵא.** לְהוֹלִיךְ
 אֶת־אֲשֵׁי הַמִּלְחָמָה: **מֵאֵי קִרָּא.** לְדַנוֹר הִיא
 תַּחְלִי לַמַּעֲלֵה מִמַּטְטוֹ וּמַעֲוֵרוֹ: **עוֹרֵה**
בְּדוּרָיו. אֵל תַּחֲבִידֵי דְּשִׂינָה כְּשֶׁר
 מַלְכִּים: **אֶעֱרִיֶּה שָׂחַר.** שָׂחַר מַלְכִּים
 הַשָּׂחַר מַעֲוֹרָן וְאֵי מַעֲוֹרָן אֵת הַשָּׂחַר:
שִׁמְאָ וַיַּעַז אֶלְטַגְנִי פִּרְעֵה. אֵם אֵי
 יוֹדֵעַ לְכוּן הַשַּׁעֲהָ הֵם אֵיִם יוֹדֵעִים
 לְלַכוּן הַשַּׁעֲהָ וְקוֹדֵם שִׁיגִיעַ חֲלוֹת יְהוֹ
 סְבוּרִים שֶׁהִיַּע וְעַדְיִין לֹא בָּלָה הַמַּכָּה
 יִשְׁאֹמְרוּ מַשֶּׁה צָבָא הוּא הַלָּךְ טוֹב
 לְלַחֹחַ לְשׁוֹן אֵיִי יוֹדֵעַ: **דִּלְמָה מַר.**
 בְּנִמְסַכַּת דֶּרֶךְ אֶרֶץ: **וּפִאֲחוֹ.** מֵהָא נֶאֱחָז
 וְנִכְשַׁל דְּבִצְרִין: **תִּלְיִסֵּר נְגִי אֶרֶצְכֶּר.**
 לִיל שַׁעֲרָ (א) שְׁלֵשָׁה עֶשֶׂר וּלְמַחֲרַת יִגִּיעַ
 אֶל־אֶרֶצְכֶּרָה עֶשֶׂר: **יְדִי מוֹלֹכִיכוֹת דְּבִס.**
 שֶׁהִנֵּחַ מִרְאוֹת לֹא דֵם אֵם אֵם טוֹמֵא
 אֵלֶּיךָ וְיִבְרַח מִן־מִלְחָמָה דֵּם נִיבֹרָה דְּבִסָּה

[illegible]

בצמקוס אחד אומר (שמואל ב ג) ושמעונו
כלבב לאצביגיל אשת נבל וגו' ובצמקוס
הכר שזיה אב צהורלות: **לונל האמנו**
על צבד וגו' (שמואל א כו): **נקוד על**
צבד ה'. **לונל** לנן אס לא כמו לולי
זזה אשקפ צידו אס יראה צבד ה'
ובצמנא שחטא גורס שאין הצבט
ראויס היו (א) **ליעשות להם נס**. לצוא
ולחאשורוס וסדריש ולישנ **הזמנים** כ
שאני עושקין לילך ולהאכב **זמקדי**

עשרה יוחסין (קידושין דף ט') לא יתייחד איש אחד עם ואפי' אם היו עשרה כדאמרי' (שם) אמר רב יהודה אמר שמואל ומונחם כסו את' במסכת סוכה ב' הישן (דף כב) ונתפרשא לך מההיא דברפק הרואה מקום (דף ט) דתנן עת מינה דהכי הוה פירושה שהבור אם תחזיר לתוכו לרוד המלך אין הבור מתמלא מחוליות תשובה לרבינו

ותי נשים אבל אשה אחת מתייחדת עם ש
שמואל לא שנו אלא בכשרים אבל בפרו
ומר רב אסור לאדם לישן ביום יתר משני
א בשעה שבקש הקב"ה להביא מבול לעו
עפר שניטל ממנו אינו ממלא אותו אלא
שומר להם לכן התפטר זה מזה כלומר

בניהו זה סנהדרין. מסביר אומר כן. אצטר אלו אורים ותמים וכן הוא אומר וצנינו צן יהודע על הכרמי ועל הפלתי כלומר היה קודם להם אם כן אורים ותמים היו אחר בניהו. א"כ אצטר שהוכר אחר בניהו היינו אורים ותמים צן פירש רש"י. ויתאם לפירושו שפירא דלצניו כהן היה צניו

דוד שלא היה כהן חזר שכולם נהרגו
בזבז עיר הכהנים ולמה צריך ראייה
עליה. ועוד לגירסת הקונטרס צניחו
בן יהוידע אין זה הפסוק בשום מקום.
לכך (מפרש) [גירסת] רבינו מס כדאי^א
(צדה"א כ"ו)^א ואחריתא אחיתופל יהוידע בן
צניחו זהו שם סנהדרין וכן הוא אומר וצניחו
בן יהוידע עליו על הכרתי ועל הפלתי ופי'
ר"ת דכרתי ופלתי היינו סנהדרין
שכורתינ דצריהם לאמתן ופלתי
שמופלתיס בצוראח כמו מופלס שצצית
דין. ואי"ת היכי פשיט יהוידע בן צניחו
מצניחו בן יהוידע. וי"ל דמסתמא
ממלל מקום אציו היה וכי היכי לאציו
היה מסנהדרין גם הוא היה מהס"י:
וקורא

אמר בפלגא אורתא דתליסר נגהי ארבסר הוה קאי
אל אמר הקב"ה למחר כחצות הלילה כי האידינא אני
די שמרה נפשי כי חסיד אני לוי ור' יצחק חד אמר כך
יבוגו של עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב
אני⁴ חצות לילה אקום ההודות לך ואידך כך אמר דוד
עולם לא חסיד אני שכל מלכי מזרח ומערב יושבים
ואני די מלוכלכות בדם ובשפיר ובשליא כדי לטהר
אלא כל מה שאני עושה אני נמלך במפיבשת רבי
יפה דנתי יפה חייבתי יפה זכיתי יפה מזהרתי יפה
יהושע ברביה דרב אידי מאי קרא⁵ ואדברה בעדותיך
תנא לא מפיבשת שמו אלא איש⁶ בשת שמו ולמה
היה מבייש פני דוד בהלכה לפיכך זכה דוד ויצא ממנו
ללאב שמו אלא דניאל שמו ולמה נקרא שמו כלאב
שת בהלכה ועליו אמר שלמה בחכמתו⁶ בני אם חכם
ואומר⁷ חכם בני ושמה לבי ואשיבה חורפי דבר. ודוד
הכתוב⁸ לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים
למה נקוד על לולא אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע
משלם שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע
אם לאו שמא יגרום החטא⁹ כדר' יעקב בן אידי דר'
ב¹⁰ והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך וכתוב
שמה יגרום החטא⁹ כדרתניא¹¹ עד יעבור עמך ה' עד
יעבור עמך ה' זו ביאה ראשונה עד יעבור עם זו קניית זו
חכמים ראויים היו ישראל ליעשות להם גם בימי עזרא
וי יהושע בן נון אלא שגרם החטא: וחכ"א עד חצות:
הו אי כרבי אליעזר סבירא להו לימרו כרבי אליעזר

דברי הימים (א ב): **סֵהִי מַלְכִים פְּנֵי מַפְיָזוֹשׁ.** כל אֶב מַלְכִים (א) אֶת
 גִּי מִירָחָת כְּמוֹ שְׁאֵמֶר כִּי גִרְשׁוֹנִי הַיּוֹם מִהֶסְתַּפֵּחַ בְּנִחְלָה לֹא אֶלְמֶר
 מִשְׁמַעַת אֶת מִשְׁמַעוֹת הַכְּתוּב שֶׁלֹּא דִבֵּר בִּרְוֵר הִלּוּ לֹא לְרֹאשׁ
 (א) **שֶׁמָּא יִגְרוֹם הַחֶטָּא.** מִירְוֹאֵל הוּא לְעוֹלָם מוֹחֹק בִּידוֹ שֶׁהוּא חֶסֶד
 יִם הַחֶטָּא מִלְרֹאשׁ בְּטוֹב: **וַיִּרְא יַעֲקֹב.** שֶׁמָּא אַחֵר הַבְּטָחָה חֶטָּאִי
 אִלּוּ (ה) בִּימֵי יִהוֹשֻׁעַ: **בִּיָּאָה שְׁנֵיָּהּ.** כִּשְׁעָלוּ מַגְלוֹת בָּבֶל בִּימֵי עֲזֹרָא:
 אִלּוּ אֵלֶּה בְּרִשׁוֹת כּוֹרֶם וְכֹל יְמֵי מַלְכֵי פָּרַס נִשְׁמַעְבָּדוּ לָהֶם לְכוֹרֶם
 הָאֵמֶר בְּתוֹרָה: **אִי כִר' אֲלִיעֲזֵר סִבִּירָא לָהּ.** דְּלֵית לִיהּ בִּשְׂכַחְךָ אֶת זְמַן
 (א) סוֹף הָאֵשְׁמֹרֶה הָרִאשׁוֹנָה דְּוֹדִיל כֹּל שְׁדַעְתּוֹ לִישָׁן כְּבֵר שְׂכָב וַיִּשָּׁן:
 וְאִי

[illegible]

ד. תורה אור השלם

- [illegible]

רבינו ניסים

רבינו גיסים

[illegible]

קוריהו בין השמשות הוא
 כן אפרש
 כן אמרתי משה שהכנים
 הני עד נפיק בין השמשות
 מפרש
 כן היה להו ואיתא מפרש
 כן היה אותו המקום קבוע
 כן נמי ליכא זה הדבר בני
 כן היו פרוצין כי הפרוצין
 המשך מעמוד קודם)
 הן דאמר (רב) [רב אחא]
 וליסחמך בדיה ופרקינך
 כוכבים מעיש לסחמן ולזה
 טי יזכיר בבדוד: